

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnar a soudkyň JUDr. Dany Slavíkové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci žalobce : **Městská část Praha 2**, IČ : 00063461, se sídlem náměstí Míru 600/20, 120 00 Praha 2, proti žalovanému : **Ing. Jiří Paluska**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] zast. JUDr. Annou Horákovou, advokátkou se sídlem kanceláře Žitná 47, 110 00 Praha I, o zaplacení 266.500,- Kč s přísl., k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. ledna 2017 č.j. 19 C 329/2014–109,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně **s e m ě n í** tak, že se žaloba zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 90.765,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky JUDr. Anny Horákové.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 266.500,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. za dobu od 21.5.2014 do zaplacení a na nákladech řízení částku 14.525,- Kč. Rozsudkem bylo zcela vyhověno žalobě na náhradu škody vzniklé žalobci úhradou pokuty uložené mu rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14.8.2012 č.j. ÚOHS-S69/2012/VZ-15223/2012/512/ABr za porušení zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (pokuta byla uložena ve výši 300.000,- Kč; její část ve výši 33.500,- Kč již byla ze strany žalovaného žalobci před zahájením řízení nahrazena). Žalobce – Městská část Praha 2 se na žalovaném – svém bývalém starostovi (předtím místostarostovi) a bývalém členu Rady městské části

Praha 2 (dále jen „Rady“) domáhal náhrady zaplacené pokuty pro podíl žalovaného na deliktním jednání městské části, které k uložení pokuty vedlo. Žalobce pokládal žalovaného za osobu s pravděpodobně nejvyšší mírou zavinění na svém pokutovaném deliktním chování.

Po vydání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25.2.2016 č.j. 29 Co 361, 362/2015–80, kterým byl zrušen předešlý vyhovující rozsudek soudu I. stupně ze dne 14.4.2015 č.j. 19 C 329/2014–34 a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, žalobce doplnil žalobní tvrzení tak, že protiprávní chování žalovaného (jež rovněž způsobilo vznik škody, jejíž náhrada je v řízení požadována) spočívá v tom, že žalovaný participoval na ukončení smluvních vztahů s původními dodavateli tepla pro ÚT a ohřev teplé vody (do objektů na území a vlastnictví městské části) v roce 2009, když předložil Radě návrh usnesení č. 127 a dne 17.3.2009 hlasoval pro přijetí tohoto usnesení. Uvedeným usnesením Rada souhlasila s podáním výpovědi smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených dne 1.1.2000 městskou částí se společnostmi Realit EM Servis, s.r.o., Centra, a.s., Haspra, spol. s r.o., Nemoservis Praha s.r.o. a IS-Real, s.r.o., ve znění pozdějších dodatků. To přitom žalovaný učinil v situaci, kdy nedal jako zástupce starostky pro oblast investic a majetku včas – alespoň na počátku roku 2009 – podnět k vyhlášení zákonem předepsaného výběrového řízení pro výběr nového dodavatele tepla v období od 1.7.2009 (Žalovaný byl předkladatelem usnesení č. 357, které bylo dne 9.6.2009 Radou přijato a jímž Rada souhlasila s uzavřením smluv s novým dodavatelem tepla – společností PM Partners s.r.o., jež nebyla vybrána v zákonem předepsaném výběrovém řízení, a to na dobu od 1.7.2009 do 30.11.2009. Teprve poté žalovaný Radě předložil návrh usnesení o vyhlášení otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku ve smyslu zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, pro výběr nového dodavatele. Rada návrh usnesením ze dne 23.6.2009 schválila.). Žalobce je přesvědčen, že žalovaný jednal účelově, jeho cílem bylo dosáhnout toho, aby se novým dodavatelem tepla stala společnost PM Partners s.r.o., k níž měl osobní vazby (uvedená společnost přitom nebyla zavedeným podnikatelem v rozhodné oblasti, živnostenské oprávnění pro výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie jí vzniklo teprve dne 1.7.2009).

Soud I. stupně vyšel z následujících zjištění : Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 14.8.2012 č.j. ÚOHS-S 69/2012/VZ–15223/2012/512/ABr, které nabylo právní moci 5.9.2012, rozhodl, že zadavatel – Městská část Praha 2 se dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1, písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 21 odst. 1 toho zákona, když uzavřel ve dnech 24.6.2009, 29.6.2009, 30.6.2009, 1.7.2009 a 2.7.2009 s dodavatelem PM Partners s.r.o., IČ : 27638774, se sídlem Štěpánská 1/544, 120 00 Praha 2, šest smluv na správu a provoz zdroje teplé energie a dodávku a odběr tepla pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody, a to na dobu určitou od 1.7.2009 do 30.11.2009, kteréž pak dodatky č. 1 až 17 k těmto smlouvám prodlužoval, aniž před uzavřením smluv splnil povinnost zadat veřejnou zakázku v některém ze zadávacích řízení uvedených v ust. § 21 odst. 1 zmíněného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za spáchání tohoto správního deliktu Úřad uložil zadavateli – Městské části Praha 2 pokutu ve výši 300.000,- Kč splatnou do dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně. Úřad v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že předpokládaná hodnota zakázky na dobu 5 měsíců přesáhla limit stanovený zákonem o veřejných zakázkách, což zadavateli bylo z předchozích zúčtovacích období známo. Úřad konstatoval, že zadavatel pokračoval v zadávání zakázky v rozporu se zákonem uzavíráním 17 dodatků ke smlouvám. Úřad v odůvodnění zmapoval vývoj situace předcházející uzavření 6 smluv v červnu a červenci roku 2009 následovně : Rada usnesením č. 127 ze dne 17.3.2009 odsouhlasila podání výpovědi smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených dne 1.1.2000, výpovědní lhůta činila tři

měsíce a běžela od prvního dne prvního měsíce čtvrtletí následujícího po čtvrtletí, kdy výpověď byla doručena; původní smluvní vztahy nahrazované rozhodnými smlouvami tedy zanikly uplynutím dne 30.6.2009. Úřad dospěl k závěru, že v případě zajištění dodávek tepla 6 smlouvami uzavřenými v červnu a červenci roku 2009 se nejednalo o řešení o náhle vzniklé situace, neboť podle vyjádření samotného zadavatele se nedostatky v dodávkách a účtování tepla projevovaly již od roku 2006, resp. v roce 2008, kdy došlo k nárůstu ceny tepla, a zadavatel neměl důvod pro nezahájení zadávacího řízení dle zákona o veřejných zakázkách již v době, kdy začal jednat s původními dodavateli o ukončení smluvního vztahu (období leden až únor 2009, případně v době podání výpovědi smluv). Dle Úřadu nelze vyloučit, že při postupu podle zákona o veřejných zakázkách mohl zadavatel obdržet nabídky s nižší nabídkovou cenou jak dodávky tepla, tak souvisejících služeb, než bylo smlouveno se společností PM Partners s.r.o. v rozhodných smlouvách. Při stanovení výše pokuty Úřad vzal v úvahu přitěžující okolnosti (zadavatel svým postupem neumožnil účast žádných dalších možných dodavatelů v zadávacím řízení, neinformoval o svém záměru zadat zakázku žádný okruh subjektů; v nezákonném postupu dále pokračoval, když smlouvy prodlužoval dalšími dodatky až do roku 2012) a polehčující okolnosti (zadavatel se několikrát neúspěšně pokoušel zadat předmětnou veřejnou zakázku v informačním systému o veřejných zakázkách, zadávací řízení však zrušil nebo bylo zrušeno Úřadem – to v období od června roku 2009; složitost předmětné veřejné zakázky).

Městská část Praha 2 dne 15.10.2012 uloženu pokutu ve výši 300.000,- Kč Celnímu úřadu Brno zaplatila.

Žalobce dopisem ze dne 29.4.2014 vyzval žalovaného k náhradě škody spočívající zaplacené pokutě, a to proto, že jako člen Rady hlasoval pro usnesení č. 357 ze dne 9.6.2009, jímž Rada souhlasila s uzavřením výše zmíněných 6 smluv uzavřených v červnu a červenci roku 2009 mezi městskou částí a PM Partners s.r.o. Současně byli k náhradě téže škody vyzváni i další členové Rady, kteří hlasovali pro přijetí toho usnesení, a další členové Rady, kteří hlasovali pro uzavření dodatků ke zmíněným smlouvám, které byly rovněž vždy předem schváleny usnesením Rady. Žalovaný žalobci na požadované náhradě škody zaplatil 33.500,- Kč; v korespondenci se žalobcem vyjadřoval vůli věc vyřešit mimosoudně s tím, že na úhradě pokuty by se mělo podílet více subjektů (další členové Rady městské části a společnost Veřejné zakázky s.r.o., která neúspěšně zorganizovala zadávací řízení).

Dne 9.6.2009 Rada přijala usnesení č. 357, kterým souhlasila s uzavřením výše zmíněných 6 smluv na správu a provoz zdroje teplé energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a dodávce teplé užitkové vody se společností PM Partners s.r.o. na dobu do 30.11.2009 a uložila učinit kroky k realizaci tohoto rozhodnutí Ing. Jiřímu Paluskovi; předkladatelem usnesení byl žalovaný, tehdy zástupce starostky.

Rada přijala usnesení č. 127, kterým souhlasila s podáním výpovědi smluv o nájmu zdroje tepla uzavřených dne 1.1.2000 s Realit EM servis, s.r.o., Centra, a.s., Haspra, spol. s.r.o., Nemoservis Praha s.r.o., IS-Real, s.r.o., ve znění pozdějších dodatků, a uložila realizovat usnesení žalovanému, tehdy zástupci starostky, a Ing. M. K. vedoucí odboru majetku a investic. Předkladatelem usnesení byl žalovaný. Důvodem přijetí usnesení (o výpovědi smluv) byla snaha předejít častým stížnostem na vyúčtování služeb dodávky tepla pro vytápění a teplou vodu, nejednotnost ve stanovení výše cen za dodávané teplo v lokalitě a potřeba flexibilního přístupu při řešení požadavků nájemců v průběhu dodávek tepla a teplé vody. Podle důvodové zprávy k usnesení č. 357 ze dne 9.6.2009 si zpracovatelé návrhu usnesení (a Rada) byli vědomi, že způsob výběru nového dodavatele

PM Partners s.r.o. není v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tento postup byl zvolen pro překlenovací období do listopadu roku 2009, ve výběrovém řízení měl být vybrán dodavatel pro období od prosince 2009. Dne 23.6.2009 Rada přijala usnesení č. 369, kterým souhlasila s vyhlášením otevřeného řízení na nadlimitní veřejnou zakázku dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, na správu a provoz zdroje tepelné energie a dodávku tepla pro vytápění a ohřev teplé vody, vybudování centrálního dispečinku měření a regulace lokálních zdrojů tepelné energie, zajištění stavebního dozoru při rekonstrukci kotelen a aplikaci alternativních zdrojů tepelné energie v souvislosti s rekonstrukcí kotelen. Rada usnesením dále souhlasila s oznámením zadávacího řízení podrobnými podmínkami zadávací dokumentace a obchodními podmínkami, ve znění zpracovaném prostřednictvím společnosti Veřejné zakázky s.r.o. Rada usnesením jmenovala hodnotící komisi došlých nabídek a uložila realizaci usnesení žalovanému, zástupci starostky, a Ing. M. [REDAKCE] K. [REDAKCE] vedoucí odboru majetku a investic, s termínem do 15.7.2009. Předkladatelem usnesení byl žalovaný.

Zjištěné skutečnosti soud I. stupně posoudil dle ust. § 420 zák. č. 40/1964 Sb., obč. zákoníku, účinného do 31.12.2013 (dále jen „obč. zák.“) a ust. § 438 odst. 1 a 2 obč. zák. a dovedl splnění všech podmínek vzniku odpovědnosti žalovaného za škodu vzniklou žalobci úhradou výše zmíněné pokuty. Při respektu k právnímu názoru odvolacího soudu, že porušení právní povinnosti žalovaného nelze spatřovat v předložení návrhu usnesení č. 357 Radě a v hlasování pro tento návrh dne 9.6.2009 (a v následném hlasování v Radě pro uzavření dodatku k šesti smlouvám o správě a provozu zdroje tepelné energie a o dodávce tepelné energie pro vytápění a odběr tepla pro ÚT a ohřev teplé vody do obecních domů na území městské části uzavřených městskou částí s novým dodavatelem v červnu a červenci roku 2009), soud I. stupně dovedl, že žalovaný porušil právní povinnost předložením návrhu usnesení č. 127 a hlasováním pro tento návrh v Radě dne 17.3.2009 v situaci, kdy jako zástupce starostky městské části pro oblast správy majetku Radě nepředložil návrh na vyhlášení výběrového řízení pro výběr nového dodavatele tepla pro období od 1.7.2009 tak, aby ke dni 30.6.2009 (po skončení výpovědní lhůty smluv uzavřených s původními dodavateli) mohl být uzavřen smluvní vztah s dodavatelem, vybraným způsobem předepsaným zákonem č. 137/2006 Sb. Soud I. stupně přitom rozbořem zákonné úpravy vyvodil, že minimální možná délka zákonem předepsaného zadávacího řízení činila v předmětném případě 92 dnů (od okamžiku předběžného oznámení uveřejněného veřejným zadavatelem ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku EU do okamžiku, kdy lze uzavřít smlouvu na základě výběru nejvhodnější nabídky). Dle soudu I. stupně je v posuzovaném případě dána solidární odpovědnost všech členů Rady, kteří se podíleli na předmětném hlasování (zřejmě směřujícím k ukončení stávajících smluvních vztahů s dodavatelem tepla). V případě solidární odpovědnosti se poškozený může domáhat náhrady celé škody na kterémkoli z odpovědných subjektů, jenž požadavek poškozeného nemůže odmítnout a odkázat jej s dalšími díly škody na ostatní ze škůdců. Soud I. stupně neshledal důvod pro rozhodnutí, že žalovaný odpovídá žalobci za škodu jen podle své účasti na způsobení vzniklé škody. Zdůraznil, že žalovaný ani netvrdil, z jakého důvodu (krom rozporu s dobrými mravy či spravedlností) by měl být dán důvod dělené odpovědnosti, případně v jakých podílech by tato měla být plněna.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Soud I. stupně dle odůvodnění rozsudku úspěšnému žalobci proti neúspěšnému žalovanému přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 13.325,- Kč a paušální náhrady hotových výdajů dle § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/2013, a to výdajů spojených s podáním žaloby, účastí u ústních jednání dne 14.4.2015, 2.8.2016 a 31.1.2017 a písemným vyjádřením ze dne 25.8.2016, po 300,- Kč za úkon.

Rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu napadl žalovaný včasným odvoláním. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žaloba bude zamítnuta, případně aby rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Dle žalovaného se soud I. stupně nevypořádal s jeho tvrzeními, neprovedl jím navržené důkazy, čímž nedostatečně zjistil skutkový stav, a nadto nesprávně právně posoudil i ty skutečnosti, o něž rozhodnutí opřel. Dle žalovaného soud I. stupně nedodržel závazné pokyny odvolacího soudu ve zrušujícím usnesení ze dne 25.2.2016 a jeho rozhodnutí je formální. Pokud by byly provedeny žalovaným navržené důkazy, zjistil by soud I. stupně, že žalovaný spolu s ostatními členy Rady postupoval ku prospěchu žalobce tak, aby minimalizoval škody. Následky jiného postupu řešení problematické situace v dodávce tepla a teplé vody v tzv. obecných domech by byly ve svém důsledku horší než postup, který byl zvolen. Soud I. stupně nezkoumal skutkový stav ve všech souvislostech, chybně tedy nezjistil, že částka, kterou žalobce uhradil jako pokutu, je zanedbatelná oproti úspoře, která vznikla provedenou změnou dodavatele.

Soud I. stupně se dostatečně nevypořádal s právní otázkou, zda žalovaný nese odpovědnost za vznik škody. To, že žalovaný se jako člen Rady podílel jako předkladatel materiálu či hlasováním na přijetí rozhodnutí, která vedla k uložení pokuty, není samo o sobě důvodem pro vyvození odpovědnosti za případnou škodu vůči němu. Žalovaný neporušil a v řízení nevyšlo najevo, že by porušil, povinnosti skutečně mu uložené právním předpisem či smlouvou. Žalovaný svůj podíl na rozhodování a na politické odpovědnosti nepopíral, uznal je, neuznal a neuznává však právní odpovědnost.

Žalobce se nepokusil výši pokuty minimalizovat podáním opravného prostředku, přičemž nelze vyloučit, že podání rozkladu proti rozhodnutí Úřadu by vedlo ke zrušení tohoto rozhodnutí. Soud I. stupně nesprávně hodnotil i obsah rozhodnutí Úřadu o uložení pokuty, z něhož plyne, že základním důvodem pro uložení pokuty byl fakt, že žalobci trval proces výběru nového dodavatele tepla příliš dlouho. Původní dodavatelé tepla a teplé vody rovněž nebyli vybráni postupem dle zákona o veřejných zakázkách, přestože zákon platil i v době uzavření smluv s nimi. Dlouho nebylo jisté, zda výběr dodavatele tepla podléhá zákonu o veřejných zakázkách (to žalovaný zmínil u jednání odvolacího soudu dne 9.11.2017) – protože původní dodavatelé dle zákona vybírání nebyli a protože skutečnými plátcí služeb byli koncoví odběratelé, kterým městská část služby přeučtovávala. Původní dodavatelé výrazným způsobem zdražili dodávku tepla a teplé vody za rok 2008, žalobce proto požadoval vysvětlení takového chování a kontrolu účetních dokladů. Dodavatelé kontrolu odmítli a z toho důvodu Rada dne 6.1.2009 schválila usnesení č. 12 o přijetí dodatku původních smluv, který by pracovníky žalobce opravňoval ke kontrole a nahlížení do účetních dokladů. Dodavatelé dodatek smlouvy odmítli podepsat a pro velké množství stížností obyvatel obecních domů bylo rozhodnuto o výpovědi smluv – usnesením Rady dne 17.3.2009. Uzavření smluv s novým dodavatelem pro dobu od 1.7.2009 do 30.11.2009 mělo být dočasným, provizorním řešením, než proběhne veřejná soutěž. Soutěž byla Radou vyhlášena usnesením č. 369 ze dne 23.6.2009 a Rada pověřila zpracováním veřejné zakázky specializovaného dodavatele společnost Veřejné zakázky s.r.o. Již v dubnu 2010 Úřad řešil podnět, který se týkal této problematiky, konstatoval mj. to, že městská část je povinna zajistit správu a provoz tepelné energie a dodávku teplé vody po dobu, než bude na základě výběrového řízení vybrán dodavatel nový. Úřad pak, vzhledem ke složitosti výběrového řízení, nezahájil správní řízení o uložení pokuty.

Konečně je žalovaný přesvědčen, že v případě existence jeho právní odpovědnosti za škodu připadá v úvahu dělení odpovědnosti mezi více subjektů, čímž se soud I. stupně

dostatečně nezabýval. Žaloba se jeví žalovanému jako šikanózní, způsob vymáhání škody byl určen z podstatné části osobami, u nichž odpovědnost za stejnou škodu přichází rovněž v úvahu. Uplatnění nároku pouze proti žalovanému je proto nesouladné s dobrými mravy.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku ve výroku o věci samé jako věcně správného, napadl však včasným odvoláním výrok o náhradě nákladů řízení. Dle žalobce soud I. stupně chybně sečetl dílčí částky, jež hodlal na náhradě nákladů přiznat (správný součet činí 14.825,- Kč), vedle toho zcela pominul paušální náhradu hotových výdajů žalovaného v průběhu řízení o odvolání proti rozsudku soudu I. stupně ze dne 14.4.2015 a v rozporu s ust. § 1 odst. 3, písm. b) vyhl. č. 254/2015 Sb. pominul i paušální náhradu hotových výdajů za přípravu účasti na jednání (v době po nabytí účinnosti vyhlášky).

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek dle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., jakož i řízení předcházející jeho vydání, a došel k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné. Odvoláním žalobce se pak již pro nadbytečnost nezabýval.

Ze skutkových zjištění soudu I. stupně (o jejichž správnosti není důvod pochybovat, neboť vyplývají z nesporných tvrzení účastníků i obsahu listinných důkazů), nelze dovést odpovědnost žalovaného za škodu způsobenou žalobci úhradou předmětné pokuty podle ust. § 420 obč. zák. Takovou odpovědnost nelze dovést ani z žalobních tvrzení, žalobcem doplněných po poučení soudu I. stupně dle ust. § 118a odst. 1 o.s.ř., ke kterému bylo přistoupeno po vydání zrušujícího usnesení odvolacího soudu ze dne 25.2.2016. S právním posouzením, jež učinil soud I. stupně (ve shodě se žalobcem), tedy odvolací soud nesouhlasí.

Soud I. stupně přílehavě uvažoval o jediné možné právní kvalifikaci žalobou uplatněného nároku dle ust. § 420 obč. zák. Správně dovedl vznik škody na straně žalobce spočívající v zaplacení uložené pokuty Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a logicky se při řešení otázky příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody zaměřil na obsah pravomocného rozhodnutí Úřadu, jímž byla pokuta uložena. Jak již bylo konstatováno ve zrušujícím usnesení odvolacího soudu ze dne 25.2.2016, v případě členů Rady městské části lze uvažovat o porušení obecné prevenční povinnosti dle ust. § 415 obč. zák. hlasováním v Radě městské části za předpokladu, že hlasováním byl třetí subjekt (městská část) ohrožen vznikem škody (např. uložením pokuty za porušení zákona o veřejných zakázkách).

Oproti svému předešlému rozsudku soud I. stupně v napadeném rozsudku shledal porušení obecné prevenční povinnosti žalovaného (a zřejmě dalších radních), které vedlo ke vzniku škody, již žalobce žádá v tomto sporu nahradit, v hlasování pro přijetí usnesení, jímž bylo odsouhlaseno podání výpovědi ze smluv o dodávce tepla s původními dodavateli. Při úvaze a existenci příčinné souvislosti soud I. stupně zjevně upřednostnil teorii podmínky a dovedl příčinnou souvislost mezi předmětným hlasováním a úhradou Úřadem uložené pokuty. Odvolací soud připouští, že nebyť zmíněného rozhodnutí Rady a následných výpovědí smluv s původními dodavateli, nedošlo by (nebylo by to logicky možné) k rozhodnutí Rady ze dne 9.6.2009 a k uzavření šesti smluv o zajištění dodávky tepla a teplé vody s novým dodavatelem PM Partners s.r.o. pro období od 1.7.2009 do 30.11.2009, které byly posléze dodatky č. 1 až 17 prodlužovány, tj. nedošlo by k Úřadem pokutovanému jednání. Příčinnou souvislost mezi rozhodnutím Rady ze dne 17.3.2009 a uložením pokuty městské části, potažmo úhradou pokuty za uzavření smlouvy s novým dodavatelem bez výběrového řízení však zjevně nelze shledat podle zásad teorie adekvátní příčinné souvislosti. Podle této teorie je příčinná souvislost dána tehdy, jestliže je škoda podle obecné povahy, obvyklého chodu

věcí a zkušeností adekvátním důsledkem protiprávního úkonu nebo škodní události. V daném případě nebyla pokuta Úřadem uložena proto, že městská část ukončila vztah s předešlými dodavateli tepla (takové ekonomické a právní jednání ostatně nelze dle zákona č. 137/2006 Sb. sankcionovat), nýbrž proto, že byl uzavřen smluvní vztah s novým dodavatelem, který nebyl vybrán ve výběrovém řízení, aniž by tu byl rozumný důvod pro opomenutí včasného konání výběrového řízení. Podíl na jednání žalobce, které nelze dle zákona č. 137/2006 Sb. sankcionovat, jen těžko může mít objektivně předvídatelný následek v podobě úhrady peněžní sankce za porušení uvedeného zákona. Nutno rovněž podotknout, že jak podle skutkových zjištění soudu I. stupně, tak podle toho, co v řízení uvedli oba účastníci, se uvedené hlasování členů Rady dne 17.3.2009 jeví jako pochopitelná a racionální reakce na chování smluvních partnerů městské části v průběhu roku 2008, která v sobě nenese žádné prvky protiprávnosti z pohledu ust. § 415 obč. zák. Otázku, zda uvedené hlasování žalovaného pro přijetí usnesení ze dne 17.3.2009 bylo či nebylo porušením právní povinnosti, však v tomto řízení není třeba řešit právě pro výše uvedený nedostatek příčinné souvislosti mezi hlasováním a žalobci vzniklou škodou v podobě úhrady předmětné pokuty.

Jak odvolací soud konstatoval ve zrušujícím usnesení ze dne 25.2.2016, je možné uvažovat o odpovědnosti žalovaného za vzniklou škodu v případě, že se žalovaný zaviněným protiprávním jednáním (konáním či opomenutím) podílel na stavu, že městská část bez rozumného důvodu nezačala zadávací řízení podle zákona o veřejných zakázkách na výběr nového dodavatele tak, aby výsledky výběrového řízení byly k dispozici již v době skončení smluvního vztahu s původními dodavateli, tedy do konce června 2009. Odvolací soud připomíná, že je tomu tak proto, že z (pravomocného) rozhodnutí Úřadu zřetelně vyplývá důvod, který Úřad vedl k uložení pokuty, přestože rozhodné smlouvy uzavřené v červnu a v červenci 2009 zajišťovaly dodávky služeb, které městská část nutně potřebovala opatřit, a byly uzavírány v době, kdy městská část neměla a nemohla mít k dispozici výsledky zadávacího řízení proběhlého podle zákona o veřejných zakázkách. Úřad totiž usoudil, že městská část neřešila uzavřením předmětných smluv v červnu a v červenci nenadálou situaci. Kromě výše zmíněného hlasování žalovaného v Radě pro přijetí usnesení ze dne 17.3.2009 (a předložení návrhu usnesení Radě) žalobce v aktuálních žalobních tvrzeních zmínil konkrétně toliko nečinnost žalovaného, který jako zástupce starostky pro oblast správy majetku Radě městské části nepředložil přede dnem 23.6.2009 žádný návrh na vyhlášení zákonem předepsaného zadávacího řízení pro výběr nového dodavatele tepla od 1.7.2009. Popsanou nečinnost žalovaného však lze jen těžko bez uvedení dalších konkrétních okolností označit za porušení právní povinnosti, konkrétně povinnosti prevenční dle ust. § 415 obč. zák. Povinnost žalovaného navrhnout Radě přijetí usnesení o vyhlášení veřejného výběrového řízení na výběr nového dodavatele tepla od 1.7.2009 – v žalobcem blíže neoznačené době – automaticky nemůže plynout jen z toho, že žalovaný byl zástupcem starostky pro správu majetku a že byl předkladatelem usnesení, jímž Rada schválila vyhlášení výběrového řízení dne 23.6.2009, případně předkladatelem usnesení, kterými bylo schváleno ukončení smluvních vztahů s původními dodavateli a navázání smluvního vztahu s dodavatelem novým. Byť byl žalovaný v otázce výměny dodavatele tepla popsán způsobem aktivní, těžko dovést, že o nutnosti konat rozhodné výběrové řízení byl či měl a mohl být informován z volených představitelů a zaměstnanců městské části právě a jen on a že právě a jen on osobně měl konání výběrového organizačně zajistit (stačí připomenout, že Městská část Praha 2 disponuje odborem majetku a investic a odborem právním). V žalobních tvrzeních se přitom ani náznakem neobjevuje, že by žalovaný včasnému konání výběrového řízení jakkoliv bránil. Žalobce tedy nedoplnil žalobní tvrzení natolik, aby z nich bylo seznatelné, že v konkrétní dobu vznikla žalovanému právní povinnost navrhnout Radě přijetí usnesení

o vyhlášení zákonem předepsaného výběrového řízení pro výběr nového dodavatele tepla (jehož výsledky by byly k dispozici k 30.6.2009).

Odvolací soud tak z výše uvedených důvodů dle ust. § 220 odst. 1, písm. a) o.s.ř. změnil rozsudek soudu I. stupně tak, že žalobu zamítl.

Vzhledem k tomu, že odvolací soud měnil výrok ve věci samé, rozhodoval nejen o náhradě nákladů odvolacího řízení, ale i o náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). V obou případech vyšel z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. (ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř.) a uložil neúspěšnému žalobci povinnost nahradit úspěšnému žalovanému náklady řízení v plné výši. Přiznaná částka 90.765,- Kč zahrnuje zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 13.325,- Kč, odměnu za zastoupení advokátem dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za osm úkonů právní služby po 9.380,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání soudu I. stupně dne 14.4.2015, 2.8.2016 a 31.1.2017, sepis dvou odvolání a účast na jednání odvolacího soudu dne 25.2.2016 a dne 9.11.2017) dle ust. § 7 a § 11 odst. 1, písm. a), g) a k) cit. vyhl. a 8x paušální náhradu hotových výdajů advokáta po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. Takové dovolání se podává ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 9. listopadu 2017

JUDr. Tomáš **V e j n a r** v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hrdličková